

၂၂၂
တရားပွဲကြီး
ပါဝင်သော
ဟာသဆိုင်သစ်များ

ဗျူး ပုဂံကြီးရှင်တွေ

တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် မမြင်အောင် ပုန်းခိုနေရင်းအခွင့်
ကောင်းကို စောင့်နေကြ၏။ ခဏကြာတော့ အင်္ဂလိပ်
စစ်သားဘက်မှ ပရိယာယ်တစ်ခု သုံးလိုက်၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုသောကြောင့် မခံချင်စိတ်ဖြင့် ဗမာတော်လှန်ရေးသမားများက ထကြည့်ပြီးပြန်
အော်သည်။

အင်္ဂလိပ်စစ်သားများက ထကြည့်သော
မဃာများကို ရုတ်တရက် ဗိုင်းပစ်လိုက်ကြ၍
တော်တော်လေး အထိ နာကျန်ကြ၏။

ကြည့်စမ်း ..
ဒါ တို့ဗမာတွေကို သက်
သက်မဲ့ ပရိယာယ် သုံးလိုက်တာ
ဝါတို့လည်း သူတို့လို ပြန်လုပ်
မယ် ..

ဟော..
ကောင်းတာပဲ..လုပ်
လို့သ..

ဗမာတော်လှန်ရေးသမားများ ထပြီးပြောသောအခါ အင်္ဂလိပ်စစ်သားများသည် ဝိုင်းပစ်လိုက်
ကြ၍ ဗမာတွေ ကျဆုံးကုန်ပြန်၏ ။

ထိုအတွက် မမာတော်လှန်ရေးသမားများ အတော်လေးကို
မကျေမချမ်း ဖြစ်သွားကြသည်။

ဘောက်..
ဒီတစ်ခါ အင်္ဂလိပ်တွေ
ခေါ်ရင် တို့တွေ ထပြန်လို့
မဖြစ်တော့ဘူး ..

ဒါနား
ဟုတ်ကယ်..

ခဏကြာတော့ အင်္ဂလိပ်ဘက်မှ လှမ်းခေါ်ပြန်သည်။

ဟေ့
မမာကောင်တွေ ..
မမာကောင်တွေ ..

ဘယ်သူ
လဲကွ.. ငါတို့ကို ခေါ်တာ..
မမြင်ရဘူး ..

ဒါနဲ့ ဟုဆိုကာ ထကြည့်သော မမာတော်လှန်ရေးသမားများ တစ်ယောက်မကျန် ကိစ္စတုံးကုန်ကြ
လေသတည်း။

ဗျူး အဆုတ်အမြတ်ကြီး

ဇာတာပွဲကြီး နှင့် နန်း ဖြစ်သူသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ
ပဲရစ်မြို့သို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။
သူတို့နှစ်ဦး တည်းခိုရာ ဟိုတယ်သည် နာမည်
ကျော် ချစ်သူလမ်းကြား အနီးတွင် ရှိ၏။

ညနေစောင်းသောအခါ ဇာတာပွဲကြီးသည်
ချစ်သူလမ်းကြား ရှိရာသို့ သွားလိုစိတ် ဖြစ်လာ၍
မိန်းမ ဖြစ်သူကို လှည့်ပတ် ပြောဆိုသည်။

မိန်းမရေ...
ရောက်တုံးရောက်ခိုက်
ဒီမှာရှိတဲ့ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းက
ပါတီ ဖိတ်ထားလို့ ကိုယ် ဒီည
သွားရဦးမယ်..

ဟင်...
ကျွန်မကော မပါ
ဘူးလား..

ဟ...
 ယောက်ျားတွေ
 ချည်းပဲ ဖိတ်တာကွ...
 နားနားနေနေ နေခဲ့
 စမ်းပါ မိန်းမရော... ကိုယ်
 တောင် မလွှဲသာလို့...

သို့နှင့် နီးကို ဟိုတယ်တွင် ထားကာ ဘာရာယူပြီး ချစ်သူ
 လမ်းကြား ရောက်ခဲ့၏။ ချစ်သူလမ်းကြား တစ်လျှောက်
 အစုံအဆန် လိုက်ကြည့်မိသည်။

ကြည့်စမ်း
 တကယ့် အချောအလှ
 တွေချည်း ပါလား ..

ပလက်ဖောင်းပေါ် ရှိ သစ်ပင်ရိပ်အောက် ထိုင်ခဲ့တော့မှာ၊ တိုက်နဲ့ရံဘေး
 တော့မှာ၊ နေရာစုံ ဝင်းမွတ်အိညက်နေသော ကောင်မလေးများကို တွေ့
 ရ၏။ စိတ်ထဲမှလည်း မရိုးမရွ ဖြစ်လာ၍ ကောင်မလေး ချောချော
 တစ်ယောက်ကို လက်တို့ မေးကြည့်သည်။

မိန်းကလေး
 ဘယ်ဈေးလဲ
 ဟင် ..

ရိုးရိုး
 ဆိုင်ရင် ဒေါ်လာ (၂၀၀)
 ရှယ်ဆိုင်ရင် ဒေါ်လာ
 (၂၅၀) ..

ဟင်... ဈေးကြီး
လှချည်လား... ငါက (၂၅)
ဒေါ်လောလောက်ပဲ ထင်
နေတာ...

အဲဒါဆိုရင်
တော့ ရှင် ဟိုဘက်
တစ်လမ်းကျော်ကို သွား ..
ရတော့ ရမယ်.. ဒါပေမဲ့.. စုတ်
ပြတ်နေတာတွေပဲ ရမှာ..

တော်ပီ
ပြီကွာ.. ပြန်တော့
မယ်..

အ..အ..

အမလေး ..
ကိုယ့်နိုင်ငံကမှ သက်
သာ ဦးမယ် ..

ထို့ကြောင့် ဟိုတယ် ပြန်ကာ ရေမိုးချိုး
အဝတ်အစားလဲပြီး မိန်းမကို လက်တွဲ၍
ညစာစားရန် နှစ်ယောက်သား ထွက်ခဲ့
ကြသည်။

ကံဆိုးချင်တော့၊ လမ်းမှာ စောစောက
ကောင်မလေးနှင့် ထိပ်တိုက်တိုး၏။ ကောင်မလေး
ကလည်း ပူကြီး တို၏ ခုံတွဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရှေ့
တည့်တည့်မှာ လောရပ်သည်။

ကျွန်မ
မပြောဘူးလား...
စုတ်ပြတ်သတ်နေတာ
ပဲလို့...

ဪ
အခုတော့ ဒေါ်လာ
(၂၅)တန်ကြီး မ လာတယ်
ပေါ့လေ ..

တွေ့ရိပ်မယ် အားကြီး

လူ့ဘဝတွင် ဘုရားတရားအား အယုံအကြည် မရှိသူ အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက် သေ
သောအခါ ငရဲသို့ ရောက်၏။ သို့သော် အင်ဂျင်နီယာသည် အလွန်တော်သူ ဖြစ်သဖြင့်
ဇာတ်ငွေ ထုတ်လုပ်မှုများ၊ ခေတ်မှ လေအေးပေးစက်များ အပြင် အခြား စက်မှုပစ္စည်းများ
နှင့် ငရဲပြည်ကို နေချင့်စဖွယ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးလိုက်သည်။ ။

ထိုအကြောင်းကို သိကြားမင်း သိသွားသော
အခါ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချသည်။ ။

မဖြစ်ဘူး
မဖြစ်ဘူး .. ဒီအင်ဂျင်
နီယာကို ပို့ဆီ .. ကိုရ
အောင် ခေါ်ရမယ် ..

သုခဗျာ
ဘုရားကို မယုံတာ
ကလွဲရင် ဘာမကောင်းမှ
မှ လုပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်
ဘဲ ..

ထို့ကြောင့် အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်သူ ပွဲကြီး ကို
ပေးရန် သိကြားမင်းက ငရဲမင်းအား
အကြောင်းကြား တောင်းဆိုလိုက်သည်။

ဒါတော့ ဆောရီး
ပဲ ငါကြား... ဒီလောက်တော်
တဲ့ လူတော်ကို ငါက မင်းကို ဘာ
လို့ ပေးရမှာလဲ ..

ဟေ့ကောင်
ငရဲ.. မင်းဆီက
အင်ဂျင်နီယာကို ငါ
ဆီ လွှတ်လိုက် ..

တရားစွဲ
မယ် ဟုတ်လား .. ဟား
ဟား ဟား .. တရားခွင်မှာ မင်း
ဘက်က လိုက်ပေးမယ့် ရှေ့နေ
ရော.. အာမိန့်ချမယ့် တရားသူကြီး
ကော.. မင်းတို့ နတ်ပြည်မှာ ရှာ
ကြည့်လေ ..

ဟေ့ကောင်
ငရဲ.. မင်း မပေးရင် ငါ
က တရားစွဲမယ်ကွ ..
နားလည်လား ..

ဒါ
မြန်မာပြည်ကွ..
မင်းတွေပါလိမ့်မယ် ..
ဝေးသေး ..